

Is God kwaad op Haïti?

De verwoestende aardbevingen in Haïti hebben een gigantische reactie van steun van over de hele wereld teweeggebracht. Bij het zien van de tragedie hebben velen hun harten geopend en Gods liefde uitgegoten naar diegenen in nood. Maar er zijn er die in de tragedie menen de slachtoffers te moeten veroordelen.

Sommigen denken bijvoorbeeld dat God doelbewust de aardbevingen veroorzaakte om Haïti voor zijn zonden te straffen. Het zelfde soort denken bracht vele christelijke leiders ertoe om te zeggen dat de rampzalige tsunami in de Indische Oceaan van 2004 de straf van God voor ongelovigen was en dat de aanvallen van terroristen op de Verenigde Staten op 9 september 2001 de straf was van God voor aborteurs, activisten voor homorechten en de liberale filmmakers van Hollywood.

Eén probleem met een dergelijke gedachtegang is dat iedereen een zondaar is. Paul schreef, “Iedereen heeft gezondigd en ontbeert de nabijheid van God.” (Rom.3:23 NBV) En zelfs als de liberale filmmakers van Hollywood werkelijk grotere zondaars dan wie ook zijn, bevonden ze zich in Hollywood, niet in het World Trade Center toen de torens instortten. Als God probeerde om specifieke groepen mensen te straffen, waarom mikt Hij dan zo slecht? Uiteindelijk is het volgens de Bijbel de rechtvaardige die het meest lijdt.

Prediker 8:10 bijvoorbeeld, spreekt over de oneerlijkheid van het leven, treurend over het feit dat de rechtvaardige krijgt wat de onrechtvaardige verdient en de onrechtvaardige krijgt wat de rechtvaardige verdient. Het boek van Psalmen bevat hele hoofdstukken waarin betreurd wordt dat de onrechtvaardige voorspoed heeft, terwijl de rechtvaardige lijdt. „Al blijft de rechtvaardige niets bespaard, de HEER zal hem steeds weer bevrijden.” zegt Psalm 34:20 (NBV).

Jezus weet heel erg goed wat lijden is. De zoon van God werd een mens als wij en heeft geleden zoals wij. Maar het lijden zal niet voor altijd duren. “Want God had de wereld zo lief”, vertelt Johannes 3:16 ons, “dat hij zijn enige Zoon heeft gegeven, opdat iedereen die in Hem gelooft niet verloren gaat, maar eeuwig leven heeft”. En vers 17 voegt daaraan toe “God heeft zijn Zoon niet naar de wereld gestuurd om een oordeel over haar te vellen, maar om de wereld door Hem te redden.” (zie Joh. 3:16,17 NBV) Als Jezus niet kwam om de wereld te veroordelen, hoeveel te meer moeten wij ons dan van een oordeel onthouden over de slachtoffers van een afschuwelijke ramp?

De dood maakt deel uit van het leven en net zo zeker als wij leven, zullen wij eens sterven. Maar het goede nieuws is dat de dood niet het eind van ons verhaal is. God heeft geen mensen geschapen voor een leven van tragedie en verdriet; Hij maakte ons voor Zijn nieuwe schepping van volmaaktheid en vreugde. Het leven dat door pijn, verdrukking en ontbering wordt begeleidt zal nu volledig, compleet en heel zijn in het leven van de nieuwe schepping.

Christenen behouden deze hoop in geloof – geloof in de Zoon van God die in liefde onze menselijke gedaante als de Zijne aannam, zelfs tot het punt van een wrede en afschuwelijke dood, en toen werd opgewekt, niet slechts voor Zichzelf, maar voor allen.

Het is uit deze hoop en liefde dat wij medeleven en hulp aan anderen aanbieden, zeker in tijden van grote nood. En terwijl wij dat doen, proeven wij van de diepste rijkdommen van het ware leven dat nog moet komen.

Dit zegt Joseph Tkach, die over het LEVEN spreekt.